

# HRVATSKA RIEČ

Predplatna cijena: na godinu K 12. — Za po godinu K 6. — Za Šibenik na godinu donašanjem u kuću K 12. — Za Inozemstvo na godinu K 12. — Suviše poštarski trošak. — Pojedini broj 10 para. — Plativo i muzivo u Šibeniku.

Izlazi sredom i subotom

Uredništvo, uprava i Tiskara lista nalazi se u ulici Bazilike sv. Jakova. — Oglaši tiskaju se po 12 para peti redak ili po pogodbi. — Priobčena pisma i zahtjev tiskaju se po 20 para po peti redak. — Nefrankirana pisma ne primaju. — Rukopisi se ne vraćaju.

## Kriza u Habsburžkoj monarhiji i Hrvati.

Od njekoliko godina monarhija se habsburška nalazi u težkom položaju radi unutrišnjih napetosti. U njoj se vlada na sreću, silovitim sredstvima, a zastupstvu je dopušteno progovaratati samo kad je postušno i čedno, nučim koje uđe toga tiela pokaziva više malo života, čim se življe krene, cieko tielo padne u grčeve uzrujanosti i nemoguće mu je raditi. Parlament je austrijski epileptično, bolesno tielo, kojemu treba mira. Barem tako misle odlučujući krušovi i vladaju i neobazirući se na to bolestno stanje austrijskoga zakonodavnog tiela.

Nu parlement nije nego predstavnik državnog organizma, pa njegova nemoc i bolest ne pokaživa nego da je i celi državni organizam u bolestnom stanju.

A da je cela država bolestna vidi se po neprestanom empiričnom liečenju koje se iz Beča poduzimaju, ne bi li organizam monarhije redovito radio.

Nu ta sredstva malo pomazu. Česi su nezadovoljni, Slovenci su nezadovoljni, Hrvati su nezadovoljni i tako svi narodi redom. Stroj neprestano zapinje i svaki čas mu treba pomoći.

Od kada se la nesposobnost, uprav nemoc za rad počela redovitoj javljati, čuju se često razne babice iz Beča, koje savjetuju što bi trebalo raditi. A čudnovato je da se sve te babice obraćaju redovito na Hrvate i ostale južne Slavene, savjetujući ih, kako bi baš oni bili i imali biti ono uđo, koje, bi moglo sve ostale umiriti, snage im podati za trajni, mirni red.

Tako se u zadnje doba javljali. Luegheri, Chlumetzki, Lichtensteini i ostali, a sada je počeće i zastupnik prof. Josef Redlich. On u "Agramer Tagblatu" od 28. o. m. piše uvodnik, u kom naglašava, da nije slučaj što je baš bosansko kmetsko pitanje dalo povoda "slavenskoj uniji" da onemogući vlasti i većini rješenje parlamentarnih radnja.

On za tim priznaje da je poslije aneksije Bosne južno slavensko pitanje postalo jače te da će svaki državnik Austrijanski morati podpmogati težnju južnih slavena za narodnim i ekonomskim razvitkom.

U čem to podpmoganje sastoji, tumači on kad kaže da preko Drave ima predjela gdje su na dijelu velike sile oko ujedinjenja našeg naroda. Ali da svak sa iz povesti da se takovo ujedinjenje na obavljala onako brzo kako bi pojedinci to želili. Kad nas da je velika opreka tomu ujedinjenju razlikost vjera, a radi pravoslavlja i narodnosti. Na glavljini međutim politički uzrok leži u nagodbi od god. 1867., koja da nas je odiličia i osobito Hrvate postavila u položaj neodrživ.

Radi nagode da je prošlo preko 50 godina težke i ljute bezplodne borbe sa Magajima, u kojim borbam da je Hrvatska težko zaostala radi njezinog podjarmjenja pod magajskim centralizmom i razdvojenjem prouzročenim iz Pešte u stranke i stranice, koje se još imadu boriti za iste "državopopravne formule" kao i 60 do 70 lih godina.

Kao osobito založno i za Hrvate težko naglašava Redlich okolnost što Cislajtanija nije marila za dogodjaj u Hrvatskoj, a to da je žalostno radi austrijskih južnih slavena, a s druge radi dalekovidne austrijske državne politike. Austrijanci da su moralni već od dana kad su austrijske čete prekorčile Savu uprijeti oko jakog i neodvisnog razvijanja Hrvatske. Tada da bi drugačije oni stali u času pripojenja Bosne austrijskemu carstvu.

Na mjesto toga pokaziva Austrija cijelom svetu žalostnu sliku, da u času, kad se daje ustav bosanskim Srbinima, Hrvatima i Muhammedcima, biva starinski ustav Hrvatski obustavljen i zamjenjen absolutizmom.

Gospodin Redlich na to tvršava, da po njegovom sudu za hrvatskog patriota postoji samo jedan put, koji vodi k ozdra-

vljenju zemlje i koji omogućuje pravo, rješenje cijelokupnog jugoslavenskog pitanja. Među intelektualcima već započeti sporazum između Hrvata, i Srba mora se postaviti na široku podlogu demokratskog izbornog prava. Hrvati i Srbi moraju se nadalje sporazumiti s jedne strane s Austrijom, a s druge strane opet s jedinim se sa ostalim nemagajskim narodnostima, te započeti boj protiv neodvišnjačkom idealu magajskog oligarhije, koja razara državu.

"Da će takova politika naći na razumijevanje u današnjoj Austriji i da će naći podršku u parlamentu o tom neka budu Hrvati i Srbi uvjereni".

Gospodin zastupnik Redlich eto našao lik da ozdravi nemčino austrijski organizam, Austrija je Hrvate zapustila i predala na milost i nemilost Magjara, ako će dakle Hrvati da se oslobode, bude nezgodnija boj protiv idealu nemagajskih narodnosti, a Austrija će ih razumjeti i parlament bečki će im pomoći!

U istini čudovati su pojmovi u te bečke gospode. Austrija ne može da skrši Magjare, Austrija da Magjare nadoknadi za služništvo, da ih udobrovolji, izručuje Hrvatsku absolutizmu magajskom i sada kad su se ti Magjari pokazali da su razarači države, sada kad vlasti na Biču u Pešti ne može napred, sada bi mi Hrvati morali se sporazumiti sa Austrijom i sa nemagajskim narodnostima samo za to da unistimo ideale magajске nezavisnosti.

Liek gospodin Redlich i sliči dakle kao jaje u svim onim drugim ostalim bečkim babica. I on koji dosta trza vidi i zna, kaže da je to jedini put kojim mi možemo ići. Ali gospodin Redlich kao i ostala gospoda međutim zaboravlja, da mi imademo sjegurniju stazu. Mi naime cienimo da nam ima biti stalo da uredjenje države uprav koliko njoj do našega, jer država nije za nas nješto absolutno nužna nego je nam absolutno nužno ujedinjenje i slobodan razvitak. Jeli državi do tog našeg ujedinjenja i slobodnog razvijatka stalo, ona to može lako oživotvoriti. Ne treba nego da pusti na stari ustav u mиру i povrati nam zakonitu domovinu.

Neće li to država da uradi u svom interesu, mi smo dužni da uradimo u vlastitom. Kako ćemo pak do tog uredjenja doći, to je naš posao i onda kad država pokaziva da joj do naše nije.

U organizmu naše monarhije je mnogo toga bolestnog i umjetnog, što se slijedi podražje. U tom organizmu svako uđo, svaki narod, kad god hoće, može prouzročiti grčeve, uzrujanosti do posvemašnje nemoci, cieko organizma. Dakle narod nezadovoljan, narod izrabljen, narod razdiđen, ugnjetavan kao naš, ne treba nego da bude ono uđo koje će te grčeve, tu uzrujanost neprestano podržavati.

U zadnjem zasedanju u Beču i Pešti dočekano je da to naš narod može, pak zašto bi to on uvek i bez prestante radio, dok taj organizam doveđe do posvemašnje nemoci, dok taj organizam ne prisili da se drugačije uređi?

Radi toga mi kruži u monarhiji, neprestanu kruži, pozdravljamo kašu našu narodnu potrebu. Mi tu kružu pače moramo povećavati, uvek povećavati, akumulirati kao električnu bateriju do posvemašnje sitosti. Rad parlementa mora se dovesti do podpune nemogućnosti. I za to mi se nadamo pomoći od nikoga nego od samih svojih sila, koje moraju biti tolake da monarhija počne s nama računati.

Kad je gosp. Šušterić njeki dan izjavio da je obstrukcija prva etapa za oživotvoreњe našeg ujedinjenja i samostalnog državnog života, on je rekao istinu, kojoj smo i mi vjerni dušom i telom, a proti čemu je samo par kavkava.

Kriza u monarhiji dade se odstraniti jedino udovoljenjem hrvatskih zahtjeva, pa za to varajući i gosp. Redlich i svi njegovi drugovi, ako misle da će se Hrvati dati na rabištu koju im oni preporučuju.

Austria treba da se oduži Hrvatima i ostalim južnim slavenima, a ne da joj oni užadno služe pod cenu praznih obećanja. Ti običaji je bilo i do sada previše, a našem narodu su pucale kosti svaki put kad je njima nasjedao.

## Sudimo svakome po zasluzi.

U zadnjem broju napisali smo članak: "Dobro nam stoji". U njemu smo iztakli, kako je vjereski zavod u Zadru donio najviše koristi gradu Zadru, a najmanje pokrajini, te kako su o svog razloga skroz nepravedni napadali sa strane zadarske gospode na ovu instituciju. Kao što smo odsudili ove napadake, tako ne možemo odobriti ni one druge, koje podižu neke tobož hrvatske i srpske novine u zemlji. Nismo da branimo ni vjereski zavod, ni zemaljski odred pod čijim je nadzorom, ali polazeći sa stanovašta, da ovi privorovi dopiru do u puk, koji kad ih tuje ili čita u njemu se porajaju, kojekako misli, koji se on kašnje ne može da otresne; na zavod i ne misli, jer on postaje pred njegovim očima crn, kao nekakova utvora, da on njega bježi padajući u naruč kamatnika, koji su ipak kod zavoda uzajmili novac, da njim sišu krv onome, koga oni znaju ovakve lepe od njega održavati.

Da naš zemljanično-vjereski zavod nije mogao do sada koristiti malom težaku i posredniku medju ostalim zlo je i to, što se je uprava zavoda do sada strogo držala katastralnog prihoda, a najmanje procjene. Na podkrepu ovoga naveli smo služaj, kad je procijenjeno imanje iznosilo 52.000 K, a zavod je nudio zajmotačnu 5000 K.

Osim načinom naravno je, da se ne može podiži blagostanje malog posrednika. S ovog razloga mi smo mnjenja, da bi se uprava imala strogo držati pravila zavoda, te zajam udjeljivali po procjeni, ne obazirući se na katastralni prihod, jer mi znamo, da je on odviše nizak da nije uvek naprama pravom stanju stvari uređen. Ako se na procjenu ne pazi, ne znamo zašto se onda i ona izvadja.

Osim procjenitelju još zavod ima i svoje povjerenike, koji više manje poznaju mjestne prilike, ako ne recimo temeljito i občenito, ali svakako mnogo bolje nego li činovnik, koji je odredio katastralni prihod zemlje, te stoga bi se moralno vjerovati i njemu, kao i činovniku.

Ne slážemo se sa onim, što je jedan list pisao o povjerenicima zavoda, t. j. da oni pobiraju izravno iz ruku zajmotačiova potrebite nadnice i svoje pristojbine, kao i to da bez vještaka izvede procjenu na stolu kod svoje kuće. Mi znamo, da je svakom povjereniku strogo zabranjeno išta primati iz ruke zajmotačiova a još strojno po najzadnjoj okružnici, da procjeni izvadju za svojim stolom, te stog, ako ima ovakvi slučajevi imali bi se odmah dojaviti upravi zavoda odnosno zemaljskom odboru, da on onoga te ovako radi svrgne sa ove časti, koja iako nije unosna, svakako je čest, koji dotični obnaša, kao čuvat pokrajinskog novca i koristilac puka u njegovu materialnom bojiku.

Reklamo smo i ponavljamo da ni članak: "Dobro nam stoji", niti ovaj nismo napisali da ikoga napadamo, već da rečemo ono što nam je na duši, pošto zavod je zasnovan u prvom redu, da pomaže narodu u podizanju njegova gospodarstva u obči, a poljodjelstvu napose, radeći tako, da skrši moć silnika, bezdušnih kamatnika, koji su narodu krv njegovu izpljali. Je li zavod izpunio ovu svoju misiju? Nije. A kazali smo i zašto. Treba li ga zato srušiti ili se na njega ne obazirati, pak pustiti da kola leti kad su se uputila, pa makar u ponor? Ne. Mi treba da konjima pritegnemo uzduž i da kolesi krenu uzbrdje, dok na ravnicu ne izadju. Zavod je dobra, korista i plemenita ustanova, koja ne trpi ni birokratske rutine, ni protekciju. On je osnovan na pravici, a tu pravici treba sprovdajati. Ona jadikovka: nemamo osoblja; treba da jednoč prestanje. Poslovni se ne obavljaju bez dovoljnog osoblja, a osoblje treba namaknuti, budući brzina poslova

daje dobit novčanim zavodima, a ne pomanjkanje osoblja, jer ako ne ima tko da šalje novac u kolanje, taj leži tu na štetu zavoda i onoga tko od zavoda potrebe ima — a to je naš posjednik i naš težak. Dužnost je stoga svakoga rodoljuba, da podpošte rad zavoda, a ne da mu se podmeću klipovi na slavu naših dušmana i narodnih krovija, kojima s jedne strane padoše sile, a s druge se osiliše, te bi opet želili da nam narod gule i ugnjetavaju nemilosrdnom deračinom u krvi i novcu. Reko sam svoju u najboljoj namjeri, a što rekosmo želimo da uvaže rodoljubi javne štampe, uprava zavoda, zemaljski odbor a naoseb sabor, ako dopuste silnici da se otvori.

## Za pučko učiteljstvo.

Od člana središnjeg odbora "Saveza dalmatinskih učitelja" g. D. Sirovice primamo i rado objelodanjujemo predstavku istog Saveza, upravljenim zemaljskom odboru. Predstava glasi: "Visoki odbore!"

Podpisani je za zadnjeg zasjedanja Visokog Sabora podstapo dve molbe: jednu pod brojem 127, a drugu 193 sabor, spisa.

Obe ove molbe Visoki je Sabor jednoglasnim zaključkom u IX. svojoj sjednici, držanoj 1/10. 1907., ustupio tom Visokom Odboru za shodne konkretnе predloge, da se donešu ličenje saborskog zasjedanja.

Ovo će zasjedanje, polag izvještajnih službenih glasova, biti na skoro sazvano i podpisani, kao predstavnici i glasonaši pučkog učiteljstva u Dalmaciji, ovom zgodom usloboduje se što življe i što toplije preporučiti briži i uvidjavnosti tog Visokog Odbora spomenute svoje molbe, kako bi se skorog saborskog zasjedanja doskočilo svedj to većim i svedj rastućim životnim i materijalnim potrebama, koje, mimo ikog drugog javnog činovnika, tiše oskudno pučko učiteljstvo; jer i relativno zadovoljstvo, te spokojnost za svoje uzdržavanje u svakog radenika ne posljednji su uvjeti vedrog, zauzetnog i uspiješnog rada "dalmatinskih učitelja."

U SPLITU, 28. srpnja 1909.

F. Bradic Mihovil Justinianovic predstavnik.

## Majgori u Hrvatskoj.

Od Magjara nam ne preti tolika pogibelj — glas lozinka bačena medju frankovce na onom glasovitom "vičeu", za kojeg se je da pače i prisizalo! Lozinku je izbacio, da bude manje odozvani i sumnjava prot. dr. Karlo Bošnjak, koji je poslije toga dobio tri dopusta od vlasti: jedan na mjesec dana, drugi na pet mjeseci i sada najnoviji za čitavu buduću školsku godinu.

Da se vidi, kako su nam Magjari malo opasni, evo nekoliko brojaka: Družtvu za Magjaričarju Hrvatske, naričenoj Slavonije, zloglasni "Julian", izdalo je izvještaj o svom djelovanju za prošle školske godine.

U izvještaju se vidi, da je "Julian" uživao u Slavoniji 38 magajskih škola sa 65 učitelja. Te je škole polazilo 2498 dječaka i 2131 djevojčica, za 2388 djece više nego li godine 1907.—8. Porast dakle djece magajskih škola u Hrvatskoj jednu jedinicu godinu dana Frank-Raučeve vlade jest ništa manje već nješto više nego li dvostruk, od 2241 na 4.629. to jest 106.55%.

Tako eto radi patriotska najhrvatska vlada Rauch-Frankova!

U izvještaju se vidi, da je u tim školama bilo samo 75 hrvatskih djece, što će biti laž (hrvatske djece imade daleko više u željezničkim magajskim školama) dočim da je bilo u tim školama 527 njemačke i 55 djece drugih materninskih jezika.

Najhrvatskič "akle" vlada dopušta da se preko šest stotina hrvatske i nemajgarske djece u Hrvatskoj pomagaju! Kolika opasnost pripeti od magjarizacije hrvatskog naroda, najbolje se vidi u brojaka, koji govori o obćem porastu Magjara u Hrvatskoj. Isto družtvu "Julian"

tvrdi, da imade sada samo u Slavoniji 200.000 Magjara! Od kud i kako? Još prema posliednjem pućkom popisu, obavljenom g. 1900. bilo ih je u čitavoj Hrvatskoj i slavoniji 90.180, od ovih u Slavoniji 80.000. Sada se javlja, da ih ima u samoj Slavoniji 200.000 dokle za 120.000 više nego pred devet godina! Nisu li to strahovite brojke! Od kud se na jednom dokladio toliko Magjara, kad se znade, da su do najnovijeg vremena u desetgodistima rasli u Hrvatskoj za 20.000! Sada na jednom počešte rasti za 120.000!

Prema popisu od 1880. bilo je kod nas Magjara 41.417, deset godina kasnije 68.794; 1900. godine 90.180, a sada da ih ima već u samoj Slavoniji oko 200.000! I od Magjara nam ne priet pogibelj, uči na dopustu se nalaže frankovacka magjarončina — dr. Bošnjak! A pri tom je još zapamtiti, da Magjari tvrde kako tri slavonske županije spadaju njima! Sad razumijete, za što toliki magjarski nasrtaj u Slavoniju i što bi se moglo dogoditi za deset godina sa Slavonijom, da Rauch i Frank dalje u Hrvatskoj pašuju!

## Političke vesti.

**Izbori u Hrvatskoj.** Becka „Hrvatska korespondencija“ prima iz Pešte neke informacije o izborima u Hrvatskoj, iz kojih vadimo sledeće: Wekerle je Rauchu izrazio želju, da ga informira potanke o političkom stanju u Hrvatskoj s naročitim obzirom na izbornu stanje, jer se želi hrvatski sabor raspustiti i provesti nove izbore. Rauch je doista udovoljio želji Wekerlevoj ali je mninjen da bi mnogo podesnije bilo provesti izbore na proljeće sledeće godine. Sabor bi prema tomu bio u prosincu tek raspunten, a izbori u ožujku ili početkom travnja provedeni, Rauch se nuda proći u jedno 15 do 20 kotara, a frankovci u isto toliko. Nekoliko izbora koalicije sprječio bi Rauch, pa onda u sazvanom saboru dao izabrat pomoću frankovaca i virilista novu delegaciju i to 20 rauchovaca a ostalo virilista. Medutim Wekerle da još nije ništa odlučio.

**Položaj u Ugarskoj.** Magjarska štampa se u pomanjkanju gradiva bavi jedino pitanjima i proti fuziji. Svi su listovi prazni. Jedino je počinju probudio na sebe članak lista „Kozmunka“ (javni poslov), koji se bavi sa magjarskim poduzetničkim interesima obzirom na pitanje izgradnje dalmatinskih željeznica. Pomenuti list piše o tom pitanju medju inim sledeće: Izgradnja projektiranih dalmatinskih željeznica u velike ugrožava magjarsku poduzetništva, jer je nekim inozemnim poduzetnicima već osigurana izgradnja ovih željeznica, koji se obvezase ovaj podhvat i financirati. Nadalje će se kod tog poduzetništva namjestiti tudjinci (Nemagjari) kao mjenici. Na taj način bi magjarski radnici i magjarski mjenici koji bi se imali tamo zaposlili bili prikraćeni a isto tako se nebi uzeo u obzir magjarski gradjevni materijal. Od onih 200 milijuna, koji će se izdati za željeznički spoj sa Dalmacijom i koji bi najviše teretne magjarsku državu imati će po tom najviše koristi tudjinci. Na vrhuncu zla je to, što se te željeznicne neće graditi onako kako naši stručnjaci i gospodarski interesi to zahtijevaju, već baš protivno.

**Protiv Justhovo akcije.** Da se paralizira akciju sa skupštinama, koje namjerava diljem zemlje povesti Justhova skupina, pripredi će socijalni demokrati kontra-skupštine za sveobče tajno i izravno pravo glasa. Prva skupština obdržavati će se u Požunu, na kojoj će govoriti jedan zastupnik.

**Proglasenje bosanskog ustava.** Načrt bosanskog ustava predan je na preter austrijskoj i ugarskoj vlasti. Isto tako sašutano je i mišljenje nekih mjerodavnih faktora iz Bosne. Sada

se na vrat na nos radi oko toga, du se osnova bosanskoga ustava prema stavljenim opazkama izpravi u koliko je moguće i da se ustav u Bosni promulgira na dan 18. augusta o. g. Za isti dan može se očekivati još i nekih drugih izmenadjenja.

**Kretsko pitanje.** Iz Soluna javljaju, da su Krečani izvjesili grčki barjak u Kanei. Ova je viest silno razdražila solunske mladoturske i u opće muslimanske krugove, tako da postoji pogibao pokolja Grka. Peštanski listovima opet javljaju, da je u Carigradu vist, da je na Kreli izvješen grčki barjak, djelovala brzo porazno. U mladoturskim se krugovima opaža veliko ogrešenje, koje je upravljeno protiv zaštitnih vlasti, a u prvom redu protiv Eglezke, jer se u tome vidi njeno maslo. Grčki poslanik izjavljuje, da se to absolutno nije dogodilo sa znanjem atenske vlade. — Vojska zaštitnih vlasti ostavila je Kreto. Na odlazku pučanstvo je pribredilo burne ovacije, na čemu je zahvalio ruski zapovjednik. Međutim odnosnici između Turske i Grčke radi Krete bivaju se to zamršeniji. U Grčkoj se samoj pojavljuje veliko nezadovoljstvo proti dinastiji, koja je tobože izdala historičku misiju Grčke.

**Nova francuzka vlada.** Briand je obrazovao novu vladu preusdrom starog kabinetin. Ostali su u ministarstvu: Pichon, Barthou, Vianini i Doumergue. Ušli su novi: Cocherie, Millernd, Bupny, Gruillot i Rua. Ministrom mornarice admirал Bone de Hapeyere. Nova vlasta zadržala je po tomu značaj Clemenceaua. Delcassé ostao je izvan kabinjacije. Clemenceau je kazao prijateljima prije nego se je oborio na njega u parlamentu: „Bit će ja srušen, ali će i Delcassé biti gotov“. Tako je bilo!

## Iz grada i okolice.

**Hrvatski Sokol u Šibeniku.**

slavi dne 29. kolovoza (nedjelja) 1909. desetu godišnjicu svog obstanka. Prigodom te slave pripredje soksksu svečanost, sa sledećim rasporedom: I. 28. kolovoza u večer bakljada uz svirku „šibenske glazbe“; II. 29. kolovoza u 5 sati u jutro budnica „šibenske glazbe“; III. od 7 do 9 sati doček gostiju i obhod grada sa glazbom do soksokane; IV. u 10 i pol sati pokusne vježbe; V. u pol i sat poslije podne zajednicki objed uz svirku „šibenske glazbe“; VI. u 4 sata poslije podne javna vježba na Poljanici; VII. u 8 sati obhod gradom sa glazbom; VIII. u 9 sati odlazak gostiju. Razpored javne vježbe uz sudjelovanje „šibenske glazbe“: I. Nastup k prostim vježbama; 2. Proste vježbe (vježbe I. hrv. svesokolskog sleta u Zagrebu); 3. Vježbe mužak soksokog pomladaka (vježbe Krešimirove župe); 4. Vježbe ženskog soksokog pomladaka (sa zastavicama); 5. Vježbe na spravama (odjel „Šibenskog Sokola“); 6. Vježbe na spravama (pomladak „Šibenskog Sokola“); 7. Vježbe na spravama (prednjački zbor Šibenskog Sokola) eventualno i drugih soksokskih društava; 8. Vježbe čunjevima („Šibenski Sokol“); 9. Vježbe kopljima („Šibenski i mandalinski Sokol“). Ciene za pristup na javnu vježbu I. u ložama K 2; II. na tribinama K 1; III. sjedanje oko vježbališta 60 para; IV. stajanje oko vježbališta 30 para; V. Svečanosti sudjeluju sva društva „Hrvatske Soksokске Krešimirove župe“ i sva bratska društva koja se pozvana odazovu. Ona bratska soksoksa društva izvan Krešimirove župe, koja odluče sudjelovati svečanost i javnoj vježbi umoljena su da se prijave podpisanoj najduže do 15. kolovoza na-

značišći broj članova koja će na slavu pristupiti a posebno i broj vježba i broj ouih, koji će biti na skupnom objetu. Cena zajedničkom objedu po osobi K 2:40. Pristupnice dobavljaju se kod družbenog blagajnika brata Krešimira Novaka i to najdalje do 24. kolovoza. Za počtanje obavesti obrati se valja „Upravi Hrv. Sokola“. Zdravo!

**„Ubožkom Domu“ darovaše,** da počaste uspomenu p. Sime Caparina: Ivan Bergnocchi K 5, Pavao Kovačev K 2, Vi. Kulić K 2. Da počaste uspomenu p. Vice Tironi-a: Obitelj Andre Defin K 5. Da počaste uspomenu Ante ud. Boročić: Dr. Julij Gazzari K 5, Da počaste uspomenu p. Vicka Novaka: Dr. Julij Gazzari K 3. Da počaste uspomenu Ante ud. Matković: Kata ud. Sisgore K 2, Vice Belamarčić R 1, Dunko Kužina K 1, Da počaste uspomenu Vice ud. Bervaldi: Niko Morović K 1. Da počaste uspomenu pok. fra Mije Gjurića: Vi. Kulić K 2. Da počaste uspomenu p. Antuna Inchiostri: Josip L. Bilić K 5, Paško Čikari K 4, Samuel Puretz K 4, Griman Jurak K 2, Anton Dvornik K 3, Vice Belamarčić R 1, Ivan Bergnocchi K 10, Česko Rubčić K 5, Erminij Šupuk K 12, Vi. Šupuk K 4, Ante Tomicin K 2, Krste Ilijadić K 2, Krste Gaćina K 4, Dr. Frano Dulibić K 5, Erman Sikorsky K 5, Frane Josip Pasini K 2, Edmondo Weissenberger K 5, Ante Blažević K 2, Pauri Rudolf K 5, Mila ud. Prebanda K 2, Niko Antulov K 5, Grgo Stegić K 2, Stipe Šare K 4, Ivan Batinić K 2, Tereza Vrzina K 8, Želimir Dračar K 4, Brača Despot K 5. Da počaste uspomenu p. Vice Labura: Ivan Bergnocchi K 5. Uprava „Ubožkog Doma“ svima najsmjernije zahvaljuje.

**Sukob torpedanja.** „Scorpion“ sa oklopnicom „Erzherzog Karl“ sblj. se prigodom vježba nedaleko od Šibenika. Torpedanja je jako oštećena ali je ipak sama doplovila u puljsku luku.

**Vjenčanje.** Dne 2. kolovoza vjenčat će se u bliznjoj Mandaleni vrli pučki učitelj, naš prijatelj Ante P. Vlahović sa dražestnom gospodinicom Eugenijom Mikel. Sretnom mlađom paru naša najsmrđajnija cestitanja!

**Na poštansko-brzojavnom uredu** uvek ista komedija. Posala svaki dan to više, a osobila uvek jednak, pače manje. Nevjerojatna je bzbila nemarnost starije poštarske vlasti prama mjestnom poštarskom uredu, jer da nije u više navrataka iztaknuto što tome uredi treba, da nema dnevnih tužba građanstva, osobito trgovaca na sporu uvedeno opremanje stranaka, moglo bi se još razumjeti što se na ovom podstavlja ovakovo nesnosno stanje. Ali u Zadru znaju sve to vrlo dobro, a ipak ne miču, već čekaju da dodiju baš vise očima. Starija poštarska vlast dokaziva time, ili da ne uvidja potrebe, koje svak zna i vidi, ili da pak nema pojma što je to humanitarnost, kad činovnike i poslužničko osoblje tjeraju vršenje težke dužnosti preko propisanih zahtjeva. Koliko će to ovako još trajati, ne znamo, — ali mi ne čemo prestati iznositi ove legobe građanstva i ovaj nemar poštarske vlasti sve dok ne vidimo, da su se na mjestu noji pošti uđivile stvari, kako to traži porast posala, dostojanstvo grada i humanitarni obzar.

**Iz Zablaća** javljaju nam, da se tamo spremanju obaviti na svečani način blagoslov novog seoskog groblja i to na 8. kolovoza. S novim grobljem do sva vrlo zadovoljni i radi toga harni občini, koja im je došla u susret a bez koje ne bi groblja nikad imali, već uđivali ko i do sad na sto muka pri ukapanju svojih mrtvih.

**Sve mjestne škole** imale su danas zaključak školske godine. Novom školskom go-

djeluje ubitacno na ribu ko i dinamita, s razlikom, da je za čovjeka pogibeljivo.

Težko je razpozнатi prave znakove, po kojima možemo prosuditi, da li je riba ubijena dinamitom ili carbiton, nu ako je skuhano, tad, ako je ubijena carbiton zaudara po smrdljivim jajima. Ovakova je riba škodljiva za zdraljje, pošto porad grčeve u želudu i nagoni na bluvanje i proljev.

Treće eksplozivno sredstvo, koje ribari rado rabe, jest živo vapno. Uporaba ovog sredstva djeluje ubitacno na svu ribu u okoli eksplozije, s razlikom, da one u blizini odmah umrte, dok one podlaze zagusi, te i ove kašnji počrkn.

Riba usmrćena ovim načinom dade se prepoznati po tome, što joj ustne pobiele, škrge postanu balave i izgube svoju crvenu boju, oči se pomute, a drob nabrekne. Skuhana zaudara po vapnu.

Ako ju jedemo, prouzrokuje boli u želudu. Osim živoga vapna, upotrebljuje se još gašeno vapno i modra galica, a to, da se sakriti ribi, ponajviše ugore i hotbotnice, izagna iz svojih legla. Gašeno vapno i modra galica djeluju

dinom stupa odmah u krepost novo određena razdioba školskih okoliša.

**Telefon,** kako nas označavaju, počet će da funkcioniše u drugoj polovici idućeg kolovoza. Broj prijavljenika je znatan kao za prvi početak. Tekom radnja za namještanje telefona bili su putevi i ulice na više mesta izrovani, ali čujemo, da će sve to bit povraćeno u prvačnje stanje, pa i onaj rub oko kipa sv. Mihovila u zidini na Poljan.

**Za Čistoču ulicu.** Opet nam se iz gradijantova tuže, da se u nekoljim ulicama sa strane dotičnih stanara ni najmanje ne pazi na čistoću. Čistoća je uviek nužna, a našjekli sada u ovim pasjim dnevima. Tko toga ne će razumije, te proslidi kaljanjem ulica, neka očuti stroge posljedice propisa redarstvenog pravilnika.

## Pokrajinske vesti.

**Matica srbska u Dubrovniku.** Pred desetnaest godina preminuo je u Splitu veliki srpski dobrovstor Konstantin Vučković, zavještaš 320 hiljada kruna za osnivanje Matice Srbske u Dubrovniku, a u svojoj oporuci je izjavio, da djelovanje počne 15. godina po njegovoj smrti. Vrije je prošlo, te će do kojih dan Matica početi da radi. Tutorstvo pravoslavne crkve u Dubrovniku kao uprava Matice Srbske odučilo je, da dne 1. kolovoza ov. god. proslavi početak Matice srbe, redarstvuđi da iz crkveni obred bude svečana sjednica u spomen zavještaču.

**Hrvatski Sokol u Zadru** priredjuje sutra brzim i udobnim parobrodom „Cetina“, izlet u Rab, skopčan sa II. javnom vježbom. Razvod vježbe: 1. Nastup ženskog pomladaka: a) slikoviti nastup, b) vježbe zastavicama; 2. Nastup mužakog pomladaka: a) slikoviti nastup, b) skupine; 3. Nastup članstva: a) slikoviti nastup, b) proste vježbe, c) vježbe na spravama; 4. Nastup prednjačkog zbara, vježbe na spravama; 5. Zajednička skupina. Početak vježbe točno u 5 sati p. p. — Na parobrodu, kod javne vježbe i kod koncerta u Rabu, udar će hrvatska šibenska glazba. Odlazak sa nove obale točno u 5 sati jutra. Povratak na polnoći.

**Demokratska skupština u Dubrovniku** bila je na 25. o. mj. Došlo je odaslanika najviše iz srednje Dalmacije, posebnim parobrodom. Bit će ih bilo po prilici oko 700. U povroci su došli u grad, pozdravili občinu i načelnika i onda se razili. Skupština je bila u Bond. kazalištu. Na njoj je izneseno i primjeno izvješće o radu stranke. Pri koncu skupštine vladin je izaslanik htio da se legitimira učestnici, nu onda je predsjedatelj Dr. Smolak zaključio skupštinu. Iza skupštine bio je skupni objed, po podne izlet na Lokrum, a u večer komers na Pilama. Mir nije bio nigdje porušen.

**Novi ravnatelj parobrodarskog društva „Dalmacija“.** Ministar trgovine Dr. Weiskirchner došao je u susret zastupnicima iz Dalmacije i Istre i ukinuo izbor poznatog hrvatskog putničkog društva, Cimadoria za direktora društva „Dalmatica“ — Javljaju iz Beča, da će na njegovoj mjesti biti imenovan I. pl. Vida.

**Dalmatinska svinja i Niemčev nos.** Prekjucer na Lloydovu parobrodu „Prinz Heinrich“ — brza pruga Trst-Kotor — na putu iz Trsta u Zadar, bilo dosta putnika svake načinosti. Putnici, ko putnici razpeli razgovor o svemu i svemu. Jedan češki Niemac — pangerman izlanu: da su dalmatinski prasci. Nu jo doreče, a drugi putnik — Hrvat iz Dalmacije zvizdu na gaškom medju oči i stue mu nos. Na to nastane medju putnicima odobravanje i pljeskanje.

na zemicu ribljih očiju, koju neobično brzinom progrižu i za to riba bježi iz svojih legla, kad do njih dodje vapno. Preporučiti je ribarima, da se ovih sredstava čuvaju, jer u zavojnjene rupe težko više ulazi i ugor i hotbotnica, a i ako se povrati, to biva posve kasno.

Mutne i nekako slijepe oči bez zjenice, jedini su znakovi, po kojima se dade razpozati, da li, ili nije riba gašenim vapnom ili modrom galicom bila iz legla svoga prognata, i ostima ubijena.

Osim spomenutih sredstava upotrebljavaju beždušni ribari na utamanjivanje riba još i neke biline ili njihov sok.

U prvom redu dolazi mlič, mličac. To je sok od mesnatne biljke, koju narod nazivaje drlepan. Ovaj sok oslijepi sasvim ribu. A pošto je raztopliva mast, koja se ne prestane slijeti, to je njegova uporaba jako ubitacna za ribarstvo, a osobito u onim uvalama, koje su određene za lov tunja i palanida, jer u ovaku „omlećenju“ uvala nikakova riba ne dolazi, već bježi. Mličac je mnogo kriv, da su naše rieke i ribnjaci opustili. Mličac je takodjer kriv, da u naše uvale

## Priručnik za ribara.

3. Kod riba ubijenih dinamitom ljske ostanu svaka na svom mjestu, izim sajpe, kojoj se kadak podignu, dok kod riba uhvaćenih naravnim načinom, ljske više manje odpadnu, a to s razloga, što se još žive dohvate rukom, ili same se lupaju o drvo, zemlju itd., pri čem im jedan dio ljsusaka od pada.

4. Branče i oči, ako baš eksplozija nije nastala u posve velikoj blizini, više puta zadrže svoje zdravo normalno stanje, inačice i one prenijene boje.

Kad bi nas pako i svi ovi vanjski znakovi još stavljali u sumnju, tad imamo na podkrepu njihovu još i daljnju nutarnju dokazu, a ti jesu:

1. Razparamo li pomjivo oštrom nožem, opazit ćemo, da je ona tanka dutina (opnica), što obavija crive i ikre, ili ona u kojoj leže jača razpuknuta, dok se to nikad ne dogodi kod riba uhvaćenih naravnim načinom.

2. Više puta, ako je eksplozija nastala u blizini, postranične kosti razstave se od okostnice i prodru u meso.



